

ÍlőöóóÉőÉőá

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2018. szeptember 6. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete miatt I.rendű vádlott neve ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2017. október 26. napján kihirdetett **2.B.366/2017/23.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a :

I.rendű vádlott neve vádlott Magyarország területéről való kiutasítását **7 (hét) évre súlyosítja.**

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata: **börtön.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja** azzal, hogy megállapítja, hogy I.rendű vádlott neve vádlott tényleges tartózkodási helye a

Az első fokú eljárásban összesen felmerült bűnügyi költség összege helyesen: **2.497.676.- (kettőmillió-négyszázkilencvenhétezer-hatszázhetvenhat) forint,**
a vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege helyesen: **1.209.405.- (egymillió-kettőszázkilencezer-négyszázöt) forint,**
míg az állam által viselendő bűnügyi költség összege helyesen: **1.288.271.- (egymillió-kettőszáznyolcvannyolcezer-kettőszázhetvenegy) forint.**

A vádlott által a **2017. október 27. napjától 2018. szeptember 6. napjáig** előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe **beszámítja.**

Megállapítja, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletét **nyilvános** tárgyalás alapján hozta meg.

A másodfokú eljárás során felmerült összesen **94.431.- (kilencvennégyezer-négyszázharmincegy) forint** bűnügyi költségből kötelezi a vádlottat **31.750.- (harmincegyezer-hétszázötven) forint** megfizetésére az államnak, a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint, míg a fennmaradó **62.681.- (hatvankettőezer-hatszáznyolcvanegy) forint** bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntettének kísérletében [Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulat, (3) bekezdés].Ezért őt 8 év szabadságvesztés büntetésre és 5 év Magyarország területéről való kiutasításra ítélte azzal, hogy a

szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani. A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a kiszabott szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A Kecskeméti Törvényszék Bűnjelnyilvántartásába Bn.-Szj.I/172/2017. szám alatt bevételezett bűnjelek lefoglalását megszüntette és megsemmisítésüket rendelte el.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során eddig összesen felmerült 1.653.444.-Ft bűnügyi költségből a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívására 1.208.405.-Ft bűnügyi költség megfizetésére, míg a fennmaradó 445.039.-Ft bűnügyi költség vonatkozásában megállapította, hogy azt az állam viseli.

A törvényszék ítéletével szemben fellebbezést jelentettek be az ügyész a vádlott terhére a büntetés súlyosítása, a középértéket megközelítő szabadságvesztés büntetés kiszabása és a kiutasítás hosszabb tartamban történő megállapítása, valamint a vádlott és védője enyhítés érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.314/2017/6-II. számú átiratában az ügyészi fellebbezést indokaival együtt fenntartotta, és a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

A fellebbezési nyilvános ülésen a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta. Álláspontja szerint a törvényszék az enyhítő körülményeknek eltúlzott súlyt tulajdonított, amikor a büntetés kiszabása során irányadó középértéktől (12 év 6 hónap szabadságvesztés) a vádlott javára jelentős mértékben eltért. A büntetés céljai a középérték körüli szabadságvesztés kiszabásával érhetők el. Erre figyelemmel az első fokú ítélet megváltoztatását és a szabadságvesztés, illetve a kiutasítás időtartamának súlyosítását, egyebekben annak helybenhagyását indítványozta.

A védő a fellebbezési nyilvános ülésen a büntetés enyhítése iránti fellebbezést fenntartotta, indítványozta az elsőfokú bíróság által figyelembe vett enyhítő körülmények nyomatékvaló értékelését.

Az ítélet tábla az ügyészségnek a kiutasítás súlyosítása iránt bejelentett fellebbezését találta alaposnak.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 590. § (1) bekezdése szerint eljárva a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során olyan eljárási szabálysértést nem vétett, amely az ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezné.

A törvényszék a tényállás felderítési feladatának teljes mértékben eleget tett, a vád tárgyát képező releváns tényekre a bizonyítást a lehetséges és szükséges körben és mélységben felvette. A beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is mérlegelési körébe vonta. Ezzel összefüggésben indokolási kötelezettségének eleget téve logikusan, és az iratoknak mindenben megfeleltethető módon magyarázatát adta annak, hogy a tényállást miért a vádlottnak a bűnösségét tagadó vallomásával szemben, a bűnösségét alátámasztó egyéb bizonyítékokra, így a feljelentés, a szemléről készült jegyzőkönyv, a ügyész szakértői vélemény, **tanú neve1**, **tanú neve2** tanúk vallomása, illetve a felolvasással a tárgyalás anyagává tett **tanú neve3**, **tanú neve4** és **tanú neve5** tanúk vallomására alapozta.

A tényállás megállapítása és a bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata. Ezt önállóan teszi meg a vád keretei között, és az ítéleti tényállásban csakis a kétséget kizáróan bizonyított tényeket lehet megállapítani. Az elsőfokú bíróság az általa beszerzett bizonyítékokat szabadon értékelhette és a bizonyítás eredményeként a tényállást az így kialakult meggyőződése szerint állapíthatta meg [Be. 167. § (4) bekezdés]. Ennek mindössze az képezi a korlátját, hogy iratszerűen és logikusan eleget kellett tennie az indokolási kötelezettségének.

Az elsőfokú bíróság bizonyítékkértékelő és mérlegelő tevékenysége megfelel az iratok tartalmának és okfejtése is logikus volt.

Az ítélet tábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az ügyiratok tartalma alapján az első fokú ítélet tényállását csupán az alábbiak szerint egészítette ki, illetőleg helyesbítette:

Az első fokú ítélet 2. oldal 5. bekezdését azzal egészítette ki, hogy I.rendű vádlott neve vádlott **elkövetés helye**ban kapcsolatban volt **személy neve1** és **személy neve2** nevű személyekkel, **akikkel** a **elkövetés helye** tartózkodása alatt kábítószer tartalmazó cigarettát szívott (a vádlott nyomozati iratok 530. oldal 8. bekezdésében írt vallomása).

Az I.rendű vádlott neve vádlottnál megtalált és lefoglalt száraz növényi anyag totál-THC tartalma **legalább 431 gramm**. Azt a megállapítást pedig, hogy ez a jelentős mennyiség alsó határának - helyesen - 35,91%-a, azaz 3,6-szerese, a jogi indokolásba utalta.

A törvényszék azt állapította meg, hogy a lefoglalt száraz növényi anyag 458 gramm totál-THC tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 3,8-szerese volt.

A nyomozati iratok között 243. lapszám alatti igazságügyi vegyész szakértői vélemény szerint ez - helyesen - 458 ± 27 gramm. Ezt a bizonytalanságot a másodfokú bíróság úgy küszöbölte ki, hogy a Be. 7. § (4) bekezdése alapján eljárva a kétséget nem a vádlott terhére értékelve legalább 431 grammban határozta meg a vádlottnál megtalált lefoglalt száraz növényi anyag totál-THC tartalmát. Ezzel összefüggésben az első fokú ítélet 11. oldal 7. bekezdésében írt jogi indokolást is helyesbítette azzal, hogy a lefoglalt növényi anyagok totál-THC tartalma 431 gramm, ami a jelentős mennyiség alsó határának 3,6-szerese, 360%-a.

A fenti kiegészítéssel és helyesbítésekkel a törvényszék által megállapított tényállást az ítélet tábla a felülbírálat alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okoszerűen következtetett I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségére, és az általa elkövetett cselekményt a törvénynek megfelelően minősítette.

Az ítélet tábla az első fokú ítélet jogi indokolását (11. oldal 5. bekezdése) azzal egészítette ki, hogy a helyesen hivatkozott Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontjának a) pontja értelmében a kannabisz az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett Egységes Kábítószer Egyezmény mellékletének I. jegyzékében foglaltak alapján minősül kábítószernek, illetve azzal is, hogy a delta-9-THC az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett pszichotróp anyagokról szóló egyezmény II. jegyzékében foglaltak alapján minősül veszélyes pszichotróp anyagnak, s ezáltal kábítószernek.

Kiegészítette továbbá az ítélet tábla az első fokú ítélet jogi indokolását a törvényszék által egyébként helyesen hivatkozott 1/2007. BJE határozat III/2.a. pontja alapján azzal, hogy az elkövető forgalomba hozatali szándékára - *az eset egyéb körülményei mellett* - az átadott kábítószer mennyiségéből is következtetni lehet. A törvényszék az első fokú ítélet 12. oldal 3. bekezdésének utolsó mondatában azt az álláspontot fogalmazta meg, hogy a szállított illegális drog olyan

mennyiségű volt, amelyből kétségtelenül következett, hogy végső soron forgalomba hozatal, vagyis eladás céljára szolgál.

Ezt az ítéletábra azzal egészítette ki, hogy önmagában abból, hogy a kábítószer meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, nem lehet általában kétségtelenül következtetni a forgalomba hozatali célzatra, ehhez az említett jogegységi határozat szerinti egyéb körülményeket is vizsgálni kell.

Jelen ügyben a lefoglalt kábítószer mennyisége mellett az a körülmény, hogy I.rendű vádlott neve vádlott a bűncselekmény elkövetését megelőző **elkövetés helye** tartózkodása alatt több személy társaságában kábítószer tartalmazó cigarettát szívott, illetve hogy ezen személyek megbízásából kellett a kábítószer **elkövetés helye**be szállítania, akik kapcsolatban álltak azzal a személlyel, aki részére át kellett adnia a kábítószer, következik az, hogy a vádlott tudatában volt annak, hogy a kábítószer több személy részére válik hozzáférhetővé a magatartása folytán. Ezért a cselekménye forgalomba hozatal kísérletének tekintendő.

Töretlen ugyanis a bírói gyakorlat abban, hogy forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása - még akkor is, ha az egyetlen személyen keresztül egyszeri átadással történik (BH2002. 299.).

A büntetés kiszabásának felülbírálata során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék a bűnösségi körülményeket túlnyomórészt helyesen sorolta fel. További enyhítő körülményként értékelte az ítéletábra, hogy a vádlott hosszabb ideje van előzetes fogva tartásban, továbbá a bűncselekmény elkövetése óta eltelt időt is (Kúria 56. számú Büntető Kollégiumi vélemény III.10.pont).

A 13. oldal 7. bekezdés 2. mondatában rögzített azon körülményt, amit az elsőfokú bíróság a büntetés konkrét mértékének meghatározásakor vett figyelembe, hogy a vádlott külföldi állampolgárságú, aki a magyar nyelvet nem beszéli, magyarországi kapcsolatokkal nem rendelkezik, ezért számára a szabadságvesztéssel szükségképpen együtt járó hátrányok fokozottan jelentkeznek, a másodfokú bíróság enyhítő körülményként értékelte.

Az ítéletábra súlyosító körülményt az elsőfokú bíróság álláspontjával egyezően nem talált, és a figyelembe vett több enyhítő körülmény mellett osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a vádlott javára indokolt eltérni az 5-től 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény büntetési tételének irányadó középértékétől, azaz a 12 év 6 hónap szabadságvesztéstől. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság olyan törvényes nemű és mértékű szabadságvesztést szabott ki a vádlottal szemben, amelynek a figyelembe vett enyhítő és súlyosító körülmények mellett a lényeges súlyosítása már nem volt indokolt, ugyanakkor annak lényeges enyhítésére sem látott lehetőséget.

A vádlott által elkövetett bűncselekmény, a kábítószer forgalomba hozatalával megvalósított kábítószer-kereskedelem jellegére figyelemmel osztotta az ítéletábra a fellebbviteli főügyészség álláspontját a tekintetben, hogy a külföldi állampolgárságú vádlottal szemben Magyarország területéről való kiutasítás időtartamának súlyosítása indokolt, ezért azt 7 évre súlyosította.

Az enyhítő körülmények számára, jellegére, súlyára és arra figyelemmel, hogy súlyosító körülmény nincs, az ítéletábra I.rendű vádlott neve vádlottal szemben a Btk. 37. § (3) bekezdés ad) pontja alapján alkalmazandó fegyház végrehajtási fokozatnál a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján eggyel

enyhébb, börtön végrehajtási fokozatot határozott meg [Btk. 37. § (2) bekezdés a) pont].

A kifejtettekből következik, hogy az ítélőtábla a súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezést részben alaposnak, míg az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezéseket alaptalannak ítélte, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta.

Egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy megállapította I.rendű vádlott neve vádlott tényleges tartózkodási helyét a Be. 561. § (1) bekezdés b) pontjára és a Be. 184. § (2) bekezdés f) pontjára figyelemmel, illetve megállapította azt is, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletét nyilvános alapján hozta meg.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság számítási hiba folytán helytelenül határozta meg az első fokú eljárás során összesen felmerült, a vádlott által és az állam által viselendő bűnügyi költség összegét, amelyet a rendelkező részben írtak szerint helyesbített.

A kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogva tartásban töltött időt.

A fellebbezési eljárás során a kirendelt védő, valamint a tolmács és fordítási díjakkal felmerült bűnügyi költség vonatkozásában megállapította, hogy abból a kirendelt védő díját az eredménytelenül fellebbező vádlott köteles viselni a Be. 574. § (1) bekezdése és 613. § (1) bekezdése alapján. A tolmács és fordítási díjakkal felmerült bűnügyi költséget az állam viseli [Be. 574. § (3) bekezdés].

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapul.

Szeged, 2018. szeptember 6. napján

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke

. Halász Edina
előadó bíró

. Nagy Erzsébet
bíró

A Szegedi Ítélőtábla Bf.II.29/2018/16. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 2.B.366/2017/23. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2018. szeptember 6.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke

